

NAPOMENE UZ ČETVRTI SVEZAK

U ovome svesku uvršteno je preostalih četrnaest časopisa – od "Prosvjete" (1893.) do "Života" (1900.). Time je ujedno zaključena prva knjiga, tj. bibliografija hrvatskih književnih časopisa 19. stoljeća. No, projekt izrade bibliografija svih nacionalnih književnih časopisa se nastavlja, pa će druga knjiga obuhvatiti časopise prve polovice 20. stoljeća, a treća one koji su izlazili do kraja istoga stoljeća. Poučeni dosadašnjim iskustvom svesci sljedećih knjiga izlaziti će onim redom kako budu pripremani, tj. ne nužno onim redom kako su pojedini časopisi i izlazili. S obzirom da je bibliografija časopisa prve polovice 20. stoljeća zapravo gotova, budu li okolnosti dopuštale, prvi svesci trebali bi se uskoro pojaviti te izlaziti relativno uredno. Stanje s bibliografijama druge polovice 20. stoljeća ponešto je drukčije, pa je realno očekivati da se njegovi prvi svesci pojave tek za koju godinu, ali bi zato najkasnije u sljedeće dvije-tri godine trebala cijela treća knjiga biti objavljena i tako ovaj veliki projekt napokon zaključen.

S obzirom da su poneke bibliografije iz ovoga projekta bile na raspolaganju nekim istraživačima te da su se u međuvremenu pojavile i neke druge, drugih autora – istina, nijedna koju ova knjiga pokriva – upućeni će lako uočiti da su pristup i obrada građe u ovome projektu bitno drukčiji. Uvjereni kako je ta razlika u nekim svojim vidovima ujedno i prednost, valja imati na umu da je njegova posebnost uvjetovana viđenjem, potrebama i ciljevima u prvome redu književne historiografije, odnosno, njegova autora i voditelja, koji je i sam književni povjesničar. Nastojeći u svojem usustavljanju što manje intervenirati u istraživački korpus, i pokraj slabosti bez kojih ovako zahtjevan posao ne ide – ako ni zbog čega drugoga a ono zbog jednostavne istine kako i u ovome slučaju praksa nadilazi teoriju, autoru ostaje dojam da je uspio ne samo registrirati već i rekonstruirati, odnosno sačuvati sugestivnost jedne tradicije koja se oblikovala putem časopisa kao medija a koja – bez obzira na namjere – ne mora biti nužno i književna ili ne barem samo književna. Uostalom, o svemu tome autor je svoje viđenje dao u uvodnoj studiji, koja je u prvome svesku ove knjige.

Nakon nekoliko godina iščekivanja razlog da se na cijeli ovaj posao može sada drukčije gledati leži ponajprije u činjenici da se nakladničke djelatnosti latila i matična institucija, tj. Filozofski fakultet. U tome smislu autor izražava zahvalnost i trenutnome dekanu, kolegi profesoru Miljenku Jurkoviću, koji je bezrezervno podržao ovaj nimalo jednostavni nakladnički projekt, te Borisu Buiju, voditelju fakultetskoga nakladništva i tehničkom uredniku svih svezaka ove knjige.

U Zagrebu, 28. rujna 2006.